

lad saa være, at det nu virkelig var mig, som havde forandret min Overbeviisning saa aldeles — thi de ville dog ventelig ikke beskylde mig for, at jeg taler mod min nuværende Overbeviisning — hvad saa? De ærede Rigsdagsmænd, som jeg formoder have været mine Modstandere dengang, jeg foreslog Dphævelsen, have jo da ogsaa forandret deres Mening accurat ligesaa meget som jeg, (Hør! Bravo! Ja!) Det vil jo altsaa i alle Tilfælde komme an paa, hvem der har forandret sin Mening bedst (Hør! Bravo! Muntzerhed!).

S. W. Hansen: Det er kun i Anledning af den Bemærkning, som min ærede Nabo hernæst ved mig (Thalbitzer) nylig fremsatte med Hensyn til en Forholdsregel fra Landstingets Side, at jeg troer at burde tillade mig en historisk Berigtigelse. Den ærede Taler yttrede nemlig, at, da den høitærede 5te Landstingsmand for 3die Kreds (Moltke) ifjor udtraadte af Ministeriet, begav Landstinget sig til denne høitærede Rigsdagsmand, og overdrog til dets Formand at bevidne ham deres Erkjendtlighed og Høiagtelse for den Maade, hvorpaa han havde røgtet det store og ansvarfulde Hverv, som havde været ham betroet. Jeg maa hertil bemærke, at det var ingenlunde Landstinget som saadant ved dets Formand, der saaledes begav sig til dette høitærede Medlem, men det var Landstingets enkelte Medlemmer, der stode i nært Forhold til denne høitærede Rigsdagsmand, og som til ligemed ham vare Medlemmer af Landstinget, der ved denne Leilighed fandt Anledning til at komme til ham, og det var ikke ved deres Formand, at de i saa Henseende bevidnede ham deres Deeltagelse, men det var ved et af Landstingets Medlemmer, ved det Medlem nemlig, som nu sidder paa Formandsædet i denne Forsamling. Jeg har troet at maatte gjøre denne Berigtigelse; jeg haaber, at den høitærede Landstingsmand derfor ikke vil troe, at min Høiagtelse for ham er mindre stor og mindre usfrømtet, fordi jeg ikke har troet at burde lade denne Bemærkning af den fornævnte ærede Taler staae uimodsagt.

Formanden: Den ærede 2den Lands-

tingsmand for 2den Kreds (Thalbitzer) har Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

Thalbitzer: Jeg troer at have udtalt temmelig tydeligt, at det var Formanden for den forenede Rigsdag, hvem vi havde overdraget dette Hverv (Ja!). Jeg har ikke nævnt Formanden i Landstinget.

Maatte jeg maaskee tillade mig endnu en personlig Bemærkning med Hensyn til, hvad den næstsidste ærede Taler (Grundtvig) bemærkede om, at hans Modstandere her ogsaa havde forandret deres Mening. Jeg har ikke talt, og har ikke kunnet tale om Modstandere af ham; thi jeg mindes endnu fra Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsforsamling, at man dengang kun ikke vilde have Kongelovens Arvesølge ophævet strax, men at man derimod vilde have Spørgsmaalet derom udsat indtil nærmere Overveielse.

Formanden: Turde jeg maaskee bede om, at man nu vilde forlade Discussionen om, hvad der er passeret paa den grundlovgivende Rigsforsamling. — Jeg skal nu give Ordet til den ærede Folketingsmand for Svendborg Amts 6te Kreds.

J. A. Hansen: Jeg maa vistnok meget udbede mig den ærede Rigsdags Overbærelse, naar jeg tillader mig at tage Ordet paa dette Stadium, efterat der alt har været saa lange Forhandlinger om denne Sag, og jeg maa saameget mere bede om Overbærelse, som jeg forud maa antyde, at det kun er en Udvikling af de Betragtninger, som have ledet mig til mit Standpunkt i denne Sag, som jeg agter at fremkomme med. Jeg troer maaskee at burde vente en saadan Overbærelse, saameget mere som den ærede Rigsdag har skjænket et Par foregaaende Talere sin Opmærksomhed, uagtet de have begyndt deres Foredrag med den samme Erklæring; navnlig var det Tilfældet igaar med den ærede Folketingsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Kreds (Hall) og idag med en æret Landstingsmand for Thyen (Mau).

Strax da denne Sag blev forelagt for den forenede Rigsdag, var det Første, man maatte overveie ved at tage Budskabet i Haanden, hvorvidt Kongelovens agnatisk-cognatisk Arvesølge var at foretrække for og var i og for